

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

לפני כבוד השופטת אסתר שטמר

המבקש **מרדכי מלאכי**
ע"י ב"כ עו"ד אסף שילה

נגד

המשיבה **Google Inc**
ע"י ב"כ עו"ד רותה לובן ועו"ד משה אברהם

החלטה

1. בקשה לאישור תובענה ייצוגית, שבה טען המבקש כי המשיבה ("גוגל") מחדשת באופן אוטומטי מנויים ליישומים שנרכשו באמצעות חנות היישומים שלה, Google Play, בניגוד להוראת סעיף 13א(ג)(1) בחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981; וכי הוראות הביטול בהסכם נוגדות את סעיף 13ד בחוק הגנת הצרכן.

זו לשון סעיפי החוק הרלוונטיים:

"13א.

...

(ג) (1) לתנאי בחוזה הקובע כי ההתקשרות בין הצדדים תימשך לאחר מועד סיום העסקה או ההתחייבות, לא יהיה תוקף, ויראו כאילו נקבע בחוזה שהוא בטל באותו מועד;"

"13ד.

...

(ג) חוזה בעסקה מתמשכת יסתיים בתוך שלושה ימי עסקים מיום שנמסרה הודעת ביטול לפי הוראות סעיף 14ט, ואם נמסרה הודעת הביטול באמצעות דואר רשום – בתוך שישה ימי עסקים מיום מסירתה למשלוח, והכל אם לא נקב הצרכן במועד מאוחר יותר בהודעת הביטול (בפסקה זו – מועד הביטול); במועד הביטול יפסיק העוסק את הספקת הטובין או השירותים, ולא יחייב את הצרכן בתשלומים בעד טובין או שירותים שניתנו לאחר מועד הביטול."

2. לכתחילה עוכב הדיון בבקשת האישור עד מתן פסק הדין ברע"א 5860/16 Facebook Inc נ' בן חמו (31.5.2018).

בהמשך צורפה לבקשה האישור בקשה נוספת, שהוגשה לבית המשפט המחוזי בתל אביב, והועברה לבית משפט זה (18-08-27534 פלד נ' Google), אך לאחר שהמשיבה הגישה בקשה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

1 לפי סעיף 7(ב) בחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 – הודיע ב"כ המבקש בענין פלד על
2 מחיקתה.
3 לפי הסדר דיוני בין הצדדים הוסיף המבקש טיעונים ותצהיר לטיעוניו (בקשה מתוקנת לאישור
4 תובענה ייצוגית מיום 28.4.2019), והמשיבה השיבה להם בתשובה נוספת.
5 הצדדים ניהלו מו"מ ממושך לפתרון התביעה. משלא עלה בידם הודיעו כי הם מוותרים על
6 חקירת המצהירים, והגישו סיכומים בכתב.

טענות הצדדים

- 9 3. **המבקש טען** כי גוגל קבעה "**תנאים והגבלות**" למי שמשתמש בשירותיה, שמחייבים את
10 המשתמשים. השימוש בחלק מן היישומים כרוך בתשלום דמי מנוי. אלו משולמים עבור תקופה
11 קצובה, שמתחדשת אוטומטית לתקופה קצובה נוספת. ביטול במהלך התקופה אינו מזכה את
12 הלקוח בהשבה כלשהיא. בכך מפרה גוגל את חוק הגנת הצרכן, הן משום האיסור על הארכה
13 אוטומטית של חוזה לתקופה קצובה (סעיף 13א(ג)(1) בחוק הגנת הצרכן), הן בכך שאינה משיבה
14 ללקוח את החלק היחסי של התשלום לתקופה שלאחר ביטול ההסכם (סעיף 13ד(ג) בחוק הגנת
15 הצרכן). חוק הגנת הצרכן הוא חוק קוגנטי, ואין להתנות עליו.
- 16 ההפרות עולות ממסמכי גוגל עצמם, אשר הודיעה על חידוש אוטומטי של המנוי, וכן על תנאי
17 ביטול המנוי, שלפיהם ביטול המנוי בתוך תקופת החיוב יחול על התקופה הבאה, ולא ינתן החזר
18 כספי על התקופה שמיום הביטול ואילך.
- 19 4. המבקש דחה את טענות המשיבה שלפיהן יש להבחין בין תקופת המנוי לבין תקופת החיוב
20 לצורך הקביעה אם העסקה היא לתקופה קצובה: לטענתו אין אבחנה בין השניים.
- 21 5. הסעד שנתבקש הוא השבת הסכומים ששולמו למרות האיסורים הנ"ל, בין כפיצוי ללקוחות בין
22 כהשבת עושר שנעשה ולא במשפט.
- 23 6. **גוגל טענה** בעיקר כי המבקש שוגה בסווג העסקה, שהיא מנוי ליישומים שמוצעים בזירה
24 המקוונת הבינלאומית של גוגל, Google Play. אין מדובר בעסקה לתקופה קצובה, כי אם
25 לתקופה בלתי קצובה, עסקה מתמשכת. עם זאת, מחזורי החיוב של העסקאות עתיים. בעסקה
26 לתקופה בלתי קצובה אין עילה לפי סעיף 13א בחוק הגנת הצרכן, משום שאין בה חידוש של
27 העסקה ועל כן יש לדחות את העילה העיקרית בבקשת האישור.
- 28 ביחס לעילה המשנית השיבה גוגל כי הלקוח רשאי לבטל את ההסכם, אך לפי תנאי ההתקשרות
29 הביטול נכנס לתוקף בסיום מחזור החיוב העתי.
- 30
31
32
33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

7. גוגל הוסיפה וטענה כי הדין החל על התביעה הוא זה של מדינת קליפורניה, והמבקש לא טען לפיו ולא צרף חו"ד שתלמד את תכנו. עוד טענה כלפי יכולתו של המבקש לייצג את הקבוצה כולה, רוכשי כל היישומים בחנות גוגל, בכל תנאי התשלום, בהתחשב בכך שרכש יישום ישראלי, לתקופת חיוב שנתית. אבהיר כי גוגל לא טענה בסיכומיה להיעדר סמכות שיפוט לבתי המשפט בישראל. למרות שתשובת גוגל בסיכומים לא החלה בכך ולא הדגישה זאת, ברי שיש לברר תחילה את הדין החל.

הדין החל

8. זוהי תניית השיפוט שנקבעה בתנאי השימוש של גוגל (נספח 1 לתשובת המשיבה לבקשה המתוקנת לאישור תובענה ייצוגית, בעמ' 12):

"בבתי המשפט בארצות מסוימות, חוקי מדינת קליפורניה אינם חלים במחלוקות מסוגים מסוימים. אם אתה מתגורר באחת מהארצות הללו, ובמקרים שבהם חוקי מדינת קליפורניה אינם חלים, יחולו חוקי ארץ מגורריך במחלוקות הקשורות לתנאי שימוש אלה. בכל מקרה אחר, אתה מסכים לכך שחוקי קליפורניה, ארצות הברית, למעט כללי ברירת הדין של קליפורניה, יחולו במכל מקרה של מחלוקת הנובעת מתנאי שימוש אלה ומהשירותים או בקשר אליהם. בדומה לכך, אם בתי המשפט בארץ מגורריך אינם מתירים לך להסכים לסמכות השיפוט או למקום הדיון של בתי המשפט במחוז סנטה קלרה בקליפורניה, ארה"ב, יחולו סמכות השיפוט או מקום הדיון המקומיים בארצך במקרים של מחלוקות הקשורות לתנאי שימוש אלה..."

ברע"א 8160/20 Google LLC (לשעבר Google Inc) נ' דורון אשל (20.2.2022) ("עניין גוגל נ' אשל") נקבע לגבי אותה תניה:

"10. בהחלטתו, בית המשפט המחוזי הגיע למסקנה שהמשתמש הסביר שקורא את תניית ברירת הדין מבין שעל מחלוקת אפשרית בינו ובין גוגל יחול הדין הישראלי; ובהתאם נקבע שהדין הישראלי הוא שיחול על בקשות האישור. קביעה זו מקובלת עליי, ואין מקום לשנות ממנה. כך למקרא לשון תניית ברירת הדין כפשוטה וזו גם הפרשנות הראויה מבחינה תכליתית – בשים לב לאופיו הייחודי של הסכם תנאי השירות כחוזה אחיד. ואפרט" (פסקה 10).

כפועל יוצא לא יושמה תניית ברירת הדין, ולא היה צורך לדון בטענות החלופיות שנטענו לגבי היות תניית ברירת הדין תניה מקפחת בחוזה אחיד, ולגבי תחולתן של תניות מסוג זה על זכויות קוגנטיות בדין הישראלי (שם, פסקה 15).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

1
2 9. למרות האמור, גוגל טענה כי יש להחיל את תניית הדין הזר החוזית, הן משום כללי ברירת הדין
3 אשר אוצלים על פרשנות התניה, הן משום שהמבקש מערער על תקפה של התניה החוזית. בכללי
4 ברירת הדין הכוונה לכך שעוולה בנזיקין תידון לפי דין מקום ביצוע העוולה. צרכן ישראלי
5 שרוכש יישום בזירה מקוונת שמופעלת ע"י עוסקת זרה אינו צופה כי הדין המקומי יחול על
6 עניינו. ואילו לפי דיני החוזים יחול הכלל של מירב הזיקות, שבעניינו נוטה לעבר הדין הזר, דין
7 מדינת קליפורניה: זהו מקום מושבה של גוגל, שממנו היא מנהלת את הבמה המקוונת בכל
8 העולם. ואילו המשתמשים הם בני מקומות שונים בכל רחבי העולם.

9
10 אכן, מדובר בעוולה נזיקית, מכח סעיף 31(א) בחוק הגנת הצרכן. אך בניגוד לטענת גוגל, המבקש
11 הטעים כי רוב העסקה נעשתה בישראל, והיא בעלת סממנים ישראליים מובהקים.
12 לא ראיתי כיצד הטיעון של גוגל מתגבר על פסיקה מפורשת של בית המשפט העליון, שיש להחיל
13 גם בעניינו.

14
15 10. טענה אחרת של גוגל ראויה לדיון, משום שלא נטענה ולא נדונה בענין **אשל**: גוגל טענה כי
16 הכללים החלים על עניינו אינם תנאי השימוש הכלליים, כי אם תנאי השימוש בתנאי שירות
17 התשלומים לקונה (נספח 2 לתשובתה), שזו לשונם בהקשר זה (פסקה 22):

18 **"התנאים וההגבלות האלה ייחשבו ככאלה שנוצרו במדינת קליפורניה**
19 **שבארה"ב. תנאים וההגבלות אלה יהיו כפופים לחוקי מדינת קליפורניה, למעט**
20 **כללי ברירת הדין של קליפורניה והחוקים הפדרליים הרלוונטיים של ארצות**
21 **הברית. במידה המותרת על פי חוק, כל אחד מהצדדים מסכים לפעול בכפוף**
22 **לסמכות השיפוט האישית והבלעדית של בתי המשפט במחוז סנטה קלרה של**
23 **קליפורניה..."**

24 גוגל טענה כי הלקוח נדרש לאשר את הסכמתו לתנאי שירות תשלומים לקונה בשעה שהזין
25 אמצעי תשלום בשירות התשלומים. משום כך יחולו עליו כללים אלו, ולא הכללים בתנאי
26 השימוש הכלליים. המבקש השיב כי שירות התשלומים אינו ההסכם הרלוונטי, כיוון שאינו
27 השירות שבגינו גבתה גוגל את התשלום; הוא אינו התשלום שמוארך אוטומטית או שמבוקש
28 לבטלו כאשר רוכשים שירותים מגוגל; וגם אינו מסופק על ידי גוגל כי אם על ידי חברה בת
29 שלה.

30
31 11. אני מתקשה לקבל עמדה עובדתית זו של המבקש, משום שעיון במסמכים מלמד אחרת:
32 **"תנאים וההגבלות של Google Play"** נאמר כי התנאים הם תנאי Google Play **"וכן לתנאים**
33 **ולהגבלות של Google..."** (פסקה 1. **"הקדמה"** – נספח ט' לבקשת האישור). ב"3. רכישות
34 ותשלומים" נאמר שלצורך רכישת תוכן ב Google Play יש להסכים לתנאים ולהגבלות של

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

Google Payments. כלומר שטענת המבקש כי תנאים אלו כלל אינם חלים אינה נכונה, ולפי
תנאי העסקה יחולו עליה הן תנאי השימוש של גוגל הן תנאי השימוש ב Google Play.
12. בתשובתה המשלימה לבקשה המתקנת לאישור תובענה ייצוגית טענה גוגל כי בעת אישור
התקנת יישומים, המשתמש נדרש להסכים "לתנאי השימוש הכלליים (כמו גם למדיניות
הפרטיות של גוגל, ולתנאי השימוש בשירות Play, אשר מפנים לתנאי השימוש הכלליים
המכלילים תניית דין זר כאמור)..." (סעיף 9).
במלים אחרות, גוגל טענה כי תנאי השימוש בשירות Google Play כפופים לתנאים הכלליים.
עיון בסעיף הנ"ל בתנאי שירות התשלומים, המכונה "סמכות השיפוט; החוק החל" מלמד כי
הוא בהיר מזה שבתנאי השימוש הכלליים. עם זאת, בהצטרף הדברים לפסילת הסעיף בתנאים
הכלליים ולשאלה מהי תחולתם של תנאים כלליים אלו על ענייננו, נדמה שרק נוספה מבוכה על
זו הקיימת למקרא תניית השיפוט בתנאים הכלליים, שכבר נפסלה. על כן יש להחיל את
ההחלטה בעניין אשל גם כאן.
13. כיוון שסעיף ברירת הדין נפסל בענייננו, כמו בעניין אשל, באותו אופן אין לדון בטענות החלופיות
בדבר החלת הדין הזר לפני הדיון בשאלה אם הוא מהווה תנאי מקפח בחוזה אחיד, או בשאלה
אם חוק קוגנטי גובר על סעיף ברירת דין (ראו שם, בפסקה 15).
14. בהעדר תניית ברירת דין, יחול הדין הישראלי. מדובר בשירות שניתן בישראל, לצרכנים
ישראלים, שהתשלום עבורו נגבה – לפחות בחלק מן המקרים – במטבע ישראלי, ואשר מפעיל
גם שירות לקוחות בעברית. ענייננו מתאים בעובדותיו לזה שבת"צ (מחוזי מרכז) 51324-03-14
יהודה נ' Hewlett-Packard company (3.5.2017, כב' השופט ע' גרוסקופף), ושונה מן
הנתונים העובדתיים בת"צ 54491-01-15 (מחוזי מרכז) בשן נ' EasyJet Company Ltd
פסקה 54 (8.6.2020, כב' השופט י' קינר) - שם נקבע כי חוק הגנת הצרכן אינו חל על יחסי לקוח
ישראלי עם חברת תעופה שאין לה נציגות בישראל, וחברה אחרת נתנה את השירותים שלה
בארץ.

דיון בבקשת האישור

15. סעיף 8 בחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 כולל את התנאים לאישור תובענה ייצוגית, וזו
לשונו:

8. (א) בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל

אלה:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

- (1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;
- (2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין;
- (3) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בענין זה;
- (4) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב.

"...

לאחר שעיינתי בבקשת האישור, בתשובה לה ובתגובה, ואף בסיכומים שהוגשו בכתב של שני הצדדים – סבורני כי המבקש עומד בכל אחד מן התנאים הנ"ל, ועל כן אפשר את התובענה הייצוגית.

עילת התביעה

16. העילה האישית: המבקש טען כי הזמין מנוי ליישום בשם "רימון" ביום 18.1.2016 ושולם עבורו 149 ₪ לשנה. דבר החידוש האוטומטי לא צוין בהזמנה כי אם בפניה ל"מידע נוסף". לעומת זאת נאמר בהזמנה כי "ניתן לבטל בכל עת".

ביום 25.1.2017, לאחר תום שנה מתחילת החיוב, קבל המבקש הודעה שלפיה יחויב כרטיס האשראי שלו בתשלום נוסף של 149 ₪ לשנה נוספת. סמוך לאחר מכן הודיע על ביטול העסקה, וכבר למחרת, ביום 26.1.2017 קבל את תשובת גוגל, שלפיה אין אפשרות להחזיר כספי. גם ספק היישום, רימון, הודיע שאינו יכול להשיב את הכסף, כיוון שהעסקה נעשתה באמצעות Google Play.

מאוחר יותר גילה המבקש כי ביום 28.6.2017 (לאחר הגשת בקשת האישור) זוכה כרטיס האשראי שלו בסכום המדובר. אין לכך חשיבות לענייננו.

המבקש טען כי ההתנהלות האמורה מהווה הפרה ברורה של חוק הגנת הצרכן, שקובע מפורשות כי "לתנאי בחוזה הקובע כי ההתקשרות בין הצדדים תימשך לאחר מועד סיום העסקה או ההתחייבות, לא יהיה תוקף, ויראו כאילו נקבע בחוזה שהוא בטל באותו מועד". מועד סיום העסקה הוא לענייננו "עסקה לתקופה קצובה", כלומר "לתקופה מסוימת". לא ניתן לחדש הסכם לתקופה נוספת, אם לא היה לכתחילה לתקופה מסוימת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

17. כזכור, המבקש טוען לשתי עילות לפי חוק הגנת הצרכן :

א. בניגוד לנדרש בסעיף 13א(ג)(1) בחוק הגנת הצרכן, שלפיו אין תוקף לתנאי שההתקשרות בין הצדדים תימשך לאחר מועד סיום העסקה או ההתחייבות, ו"ויראו כאילו נקבע בחוזה שהוא בטל באותו מועד" – לפי מסמכי ההתקשרות הודיעה גוגל על חידוש אוטומטי של כל עסקה.

ב. בניגוד לקבוע בסעיף 13ד(ג) – גוגל הודיעה כי תחייב את המתקשר בתשלום מלוא ההתחייבות גם אם ביטל את ההתקשרות.

לצורך הדיון בעילה הראשונה, יש לבחון אם מדובר בעסקה ל"תקופה קצובה" או ל"לתקופה בלתי קצובה". אבהיר כי הדיון נסמך על פרשנות מסמכי המשיבה בלבד.

18. פשוטו של מקרא, כי כאשר המנוי הוא למשך שנה, והתשלום הוא למשך שנה, ולפי מילות ההסכם תקופת התשלום הבאה היא למשך שנה נוספת – מדובר בתקופה קצובה.

גוגל טוענת אחרת, אך מעיון במסמכים שניסחה לא ניתן ללמוד תמונה ברורה, שכן ההתייחסות במסמכים לתקופת ההסכם אינה אחידה. גוגל הסתמכה על הניסוח המדוקדק במסמכיה, וטענה כי רק במקום אחד נאמר כי תקופת ההסכם מוגבלת (אגב, גם לפי סיכומיה מדובר אמנם בביטוי אחד, אך בשני מקומות שונים). אני סבורה כי המתקשר אינו אמור לספור את ההתייחסויות השונות בהסכמים ובתנאי ההסכמים ולברור מתוכם את הרוב התומך בפרשנות כלשהיא. המסמכים נכתבו ע"י גוגל, וככל שאינם מציינים תמונה בהירה – אין סיבה לקבל את עמדתה, שלפיה יש להבחין בין תקופת ההסכם לבין תקופת התשלום.

19. להלן ההתייחסויות השונות במסמכי ההתקשרות עם רוכשי יישומים מחנות Google Play. אדגיש בכל אחד מהם את הקביעה הרלוונטית.

ראשית מובהר כי בדף "תנאים ומגבלות" נקבע כי המשתמש בשירותים מסכים לתנאי השימוש.

לאחר ההרשמה קבל המבקש מאת Google Play אישור על אודות ההזמנה, ושם נכתב (נספח ג' לבקשת האישור המתוקנת) :

"נרשמת למינוי נסיון בחינם ל-Netspartk LTD ב-Google Play. תקופת הניסיון תסתיים בתאריך 25/01/2016. בתום תקופת הניסיון תחויב באופן אוטומטי בעלות המינוי (currently 149.00 ₪/שנה), אלא אם תבטל את המינוי. למידע נוסף."

הקישור מן המלים "למידע נוסף" מעביר לדף "מינויים ב-Google Play", ושם נכתב (נספח ג'2) :

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

1 "כשאתה נרשם כמנוי לכתב עת, עיתון או תוכן אחר ב-Google Play אתה
2 מקבל גיליונות חדשים או גישה לתוכן על בסיס מתמשך. מינויים מתחדשים
3 באופן אוטומטי, והחיוב מתבצע בתחילתה של כל תקופת מינוי.
4 אם אינך מעוניין לחדש, באפשרותך לבטל או לשנות את המינוי. תקבל הודעה
5 אם המחיר יעלה".

6
7 לטענת המבקש, לאחר הגשת בקשת האישור שונו המלים במסמך, כך שהושמטו ממנו המלים
8 "מינויים מתחדשים באופן אוטומטי". אך הצדדים לא התייחסו לכך בסיכומיהם, ולכן לא
9 ראיתי מקום להידרש לטענה במסגרת החלטה זו.

10
11 המלים "לבטל או לשנות את המינוי" שבדף "מינויים ב-Google Play" כוללות אף הן קישור,
12 לדף "ביטול או שינוי של מינוי ב-Google Play":

13 "מינויים ל-Google Play מתחדשים אוטומטית, אלא אם תבטל את
14 הרישום. אם אינך מעוניין בחידוש המינוי של כתב העת, תוכן דוכן עיתונים
15 (למשל New York Times), שירות הסטרימינג או אפליקציה אחרת, אתה
16 יכול לבטל את המינוי ב-Google Play. ניתן גם לשנות את אמצעי התשלום
17 של המינוי. לפעמים, ניתן לשנות גם את תדירות המינוי.

18 ...

19 לאחר ביטול המינוי, תהיה לך גישה למינוי לתקופת הזמן שכבר שילמת עבורה.
20 לדוגמא...".

21
22 גוגל הפנתה להוראת "ביטולים" בתנאי השירות של Google Play (נספח 5 לתשובתה לבקשת
23 האישור המתוקנת):

24 "אפשר לבטל מנוי בכל עת לפני תום תקופת החיוב הרלוונטית, כמתואר
25 במרכז העזרה. ביטול זה יחול על התקופה הבאה. לדוגמא, אם רכשת מינוי
26 חודשי, אפשר לבטל את המינוי בכל עת במהלך כל חודש בתקופת המנוי,
27 והמינוי יבוטל החל בחודש שאחריו. לא תקבל החזר כספי על תקופת החיוב
28 הנוכחית, אלא אם מצוין אחרת ב-מדיניות ההחזרים הכספיים של Google
29 Play".

30
31 וכן הפנתה ל"תנאי שירות התשלומים לקונה" (נספח 2 בתשובת גוגל, פסקה 3.ב. בעמ' 24):
32 "רכישות של מנויים או עסקאות חוזרות":

33 "המינוי שלך ייכנס לתוקף כשתלחץ על 'אישור וקניה' (או ביטוי דומה)
34 ברכישת מינוי. זוהי עסקת חיוב חוזרת והחיוב יתבצע באופן אוטומטי על

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

1 בסיס תקופתי. אם לא צוין אחרת, המינוי והרשאת החיוב הרלוונטית יהיו
2 בתוקף ללא הגבלת זמן, עד שתבטל אותם".
3

4 לגבי הפנייה זו טען המבקש בסיכומי התשובה, כי מדובר בטענה חדשה, שלא נטענה
5 בתשובותיה הקודמות של גוגל. זאת ועוד, כי "תנאי שירות התשלומים לקונה" אינו ההסכם
6 הרלוונטי לשירותי Google Play. כבר התייחסתי לטענה זו בדיון בענין הדין החל, ואין דעתי
7 כדעת המבקש: הואיל ונדרש לאשר את תנאי שירות התשלומים בעת הרישום ל Google Play,
8 חלים על המנוי גם תנאי שירות אלו.

9 בפסקה השניה והשלישית שם:

10 "לחיצה על 'אישור וקנייה' (או ביטוי דומה) תהווה אישור מצידך למוכר
11 לחייב את אמצעי התשלום שבחרת בסכום הרכישה, בכל תקופת חיוב
12 שנקבעה, לאורך תקופת המינוי.
13 ...

14 חיוב אמצעי התשלום... בסכום הרכישה יימשך בכל תקופת חיוב עד שתבטל
15 את המינוי, אלא אם צוין אחרת בתנאים ובהגבלות".

16 ובפסקה החמישית שם:

17 "אתה רשאי לבטל מינוי בכל עת לפי התהליך המתואר כאן, אך הביטול לא
18 ייכנס לתוקף לפני שתסתיים תקופת החיוב הנוכחית. לא תקבל החזר כספי
19 על תקופת החיוב הנוכחית. במשך הזמן שנותר עד לסיום תקופת החיוב
20 הנוכחית, עדיין תוכל לגשת למינוי הרלוונטי".
21 (ההדגשות כולן שלי – א"ש).

22
23 20. גוגל טענה בסיכומיה כי ההתייחסות לחידוש אוטומטי של מנוי היא בביטוי אחד בלבד, שהופיע
24 בדפי "עזרה". יתכן שכך הוא, אך אם ההפניה ל"עזרה" היא בקישור ישיר ממלים בהסכם – יש
25 להתייחס למלים שב"עזרה" כחלק ממילות ההסכם.

26
27 21. גוגל הוסיפה וטענה כי האזכור הבודד בדפי עזרה בשירות מנויים ב Google Play, אשר קובע
28 כי "מנויים מתחדשים באופן אוטומטי", עומד בסתירה לעסקה כולה, כפי שהיא מתבטאת
29 בהסכם "תנאים והגבלות של Google Play", והעיקרי שבהם:

30 "מינויים. מינויים מחויבים אוטומטית בכל תקופת חיוב (שבועית, חודשית,
31 שנתית או תקופה אחרת). החיוב יתבצע 24 שעות, או פחות מכך, לפני
32 תחילתה של כל תקופת חיוב" (פסקה 6 בעמ' 4 בתנאי השירות נספח ט' לבקשת
33 האישור).
34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

בהוראת "ביטולים" נכתב:

"אפשר לבטל מנוי בכל עת לפני תום תקופת החיוב הרלוונטית, כמתואר במרכז העזרה. ביטול זה יחול על התקופה הבאה. לדוגמא, אם רכשת מינוי חודשי, אשר לבטל את המינוי בכל עת במהלך כל חודש בתקופת המנוי, והמינוי יבוטל החל בחודש שאחריו. לא תקבל החזר כספי על תקופת החיוב הנוכחית, אלא אם מצוין אחרת ב-מדיניות ההחזרים הכספיים של Google Play".

ב"תנאי שירות התשלומים לקונה" נקבע:

"המינוי שלך ייכנס לתוקף כשתלחץ על "אישור וקנייה" (או ביטוי דומה) ברכישת מינוי. זוהי עסקת חיוב חוזרת והחיוב יתבצע באופן אוטומטי על בסיס תקופתי. אם לא צוין אחרת, המינוי והרשאת החיוב הרלוונטית יהיו בתוקף ללא הגבלת זמן, עד שתבטל אותם" (סעיף 3.ב. עמ' 24).

(כל ההדגשות שלי – א"ש).

22. אכן, כדברי ב"כ גוגל, בחלק מן המסמכים נאמרו דברים מפורשים בדבר המשכיות המינוי (במיוחד בציטוט האחרון). אך בעיקר דובר בתקופות המנוי או תקופות החיוב. האם ניתן ללמוד מכך על הפרדה בין שני המונחים הקרובים כל כך, או אולי להיפך, על זהות ביניהם? קריאה תמה – ללא הפרשנות שמנסה גוגל לתת – מלמדת כי במקום שתקופת החיוב נקבעה לשנה, ובמקום שתקופת החיוב מתחדשת אוטומטית – תקופת החוזה היא לאותה תקופה, אלא אם כן נאמר אחרת. לא נאמר אחרת באופן מפורש. קיימות התייחסויות מפורשות לחידוש אוטומטי של תקופת המינוי, וגם לתקופה מתמשכת. אינני סבורה כי הגיון העסקה מחייב לפרש את המסמכים דוקא לאור האבחנה שגוגל מבקשת לאבחן בין תקופת ההסכם לבין תקופת החיוב.

בהמשך לכך יש קושי לקבל את עמדת גוגל שלפיה אינטואיטיבית אין לקבל שמדובר בחוזה לתקופה קצובה. אין לטענה זו בסיס משפטי, והאינטואיציה הנטענת אינה נוטה לשום פרשנות מאלו שהוצעו יותר מאשר לפרשנות אחרת.

23. עוד טענה גוגל כי טענת התקופה הקצובה אינה עולה בקנה אחד עם האפשרות להאריך את ההתקשרות כאמור בסעיף 13א(ג)(2) בחוק הגנת הצרכן, שבמסגרתה מחויב הספק למחיר הקודם במשך 30 יום. בעסקאות אפשריות לתקופה של שבוע או חודש, אין הגיון בהוראת חוק כזו. כלומר שהוראות החוק אינן תואמות ואינן הולמות עסקאות מנוי לתקופות חיוב קצרות כאלו. אפשרות מסחרית כזו אינה מתאימה למציאות המסחרית המודרנית, לטענת גוגל, והיא מכבידה ופוגעת באינטרס הצרכני. דא עקא שגוגל לא הראתה מהי אותה פגיעה, ומדוע פגיעתה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

קשה מזו של הפרשנות המוצעת על ידי גוגל עצמה, שלפיה אין אפשרות ממשית לבטל את ההסכם בתוך תקופת החיוב. אתיחס לכך בפרוט בדיון בעילה לפי סעיף 13ד(ג).
אבהיר עוד כי חוק הגנת הצרכן לא הגביל את העסקה לתקופה קצובה לפרקי זמן מסוימים. אדרבה, מעיון בדיון בוועדת הכלכלה של הכנסת בקשר לתיקון מס' 22 מיום 25.10.2006 ניתן ללמוד כי כך נעשה בכוונת מכוון.

24. יתרה מזו, בנסייון לשכנע בנכונות גרסתה, כי אין מדובר בחוזה לתקופה קצובה נעזרה גוגל גם בתנאי הביטול. קשה לקבל זאת, משום שתנאי הביטול עצמם נוקשים ועומדים לכאורה בניגוד להוראות חוק הגנת הצרכן, כפי שאראה להלן. ודאי אין להסתמך עליהם לשם פרשנות השאלה הקודמת, אם מדובר בהסכם לתקופה קצובה אם לאו. יתרה מכך, תנאי הביטול מחזקים את ההבנה שמדובר בחוזה לתקופה קצובה, שהתשלום עבורו גם הוא לאותה תקופה עצמה.

25. **אם כן, ממילות המסמכים שגוגל ניסחה לא ניתן ללמוד כי מדובר בחוזה לתקופה בלתי קצובה. על כן, ומתוך פרשנות פשוטה של הכתוב, יש לקבוע כי מדובר בהסכם לתקופה קצובה ולכן אין תוקף לתנאי שקובע חידוש אוטומטי של כל עסקה. זאת ועוד, בענייננו מדובר בחוזה אחיד צרכני. בעניין גוגל נ' אשל קבע בית המשפט העליון כך :**

"הסכם תנאי השירות הוא חוזה צרכני אחיד בין משתמש שאינו מיומן בקריאת חוזים מסחריים, ובין תאגיד גלובלי מסחרי בעל משאבים פיננסיים רבים וסוללת יועצים משפטיים. פערי כוחות אלה מחייבים להטיל על גוגל אחריות לניסוח הסכם תנאי השירות באופן בהיר ככל האפשר, בשפה פשוטה יחסית, וללא סייגים מיותרים. זאת על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בתניית ברירת דין המגלמת השלכות מהותיות בנוגע לאופן שבו המשתמש זכאי לממש את זכויותיו המשפטיות במקרה של סכסוך.... במצב דברים זה יש לפרש את הסכם תנאי השירות נגד האינטרס של גוגל, זאת בהינתן העובדה שגוגל היא הגורם שניסח את ההסכם (סעיף 25(ב1) לחוק החוזים, עניין פייסבוק, פסקה 20)..."

אמנם שם נסוב הדיון סביב תניית ברירת דין אולם הדברים יפים גם לפרשנות תניות אחרות בחוזה.

26. לא זו אף זו : המטרה בחקיקת סעיף 13א(ג) היתה לשחרר את הצרכן מן החובה להודיע על ביטול העסקה בתום התקופה, תוך שיידרש לחשבונית שנשלחה או להסכם המקורי, ולחייב את ספק השירות לבקש הסכמה להארכה. במלים אחרות, המחוקק העדיף את האינטרס של הצרכן שחוזה לא יוארך ללא פעולה מצידו. ניתן אמנם לשנות מכך על ידי עמידה בתנאי עסקה בלתי קצובה, אך יש לעשות זאת באופן ברור ומפורש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

- 1
2 27. העילה השניה עוסקת במשמעותה של **זכות הביטול** שנתנה גוגל בידי המתקשרים עמה : המבקש
3 טען כי התנאים שקבעה גוגל אינם מאפשרים את זכות הביטול לפי סעיף 13ד(ג) בחוק הגנת
4 הצרכן. לפי אותו סעיף רשאי המתקשר בעסקה מתמשכת (שיכולה להיות גם עסקה לתקופה
5 קצובה) לתת הודעת ביטול, שתיכנס לתוקף תוך 3 ימי עסקים. מאותו מועד ואילך יפסיק
6 העוסק את מתן השירותים, והצרכן לא יחויב בגינם.
- 7 מסמכי ההתקשרות שניסחה גוגל קובעים אחרת : הצרכן רשאי לתת הודעת ביטול בתוך תקופת
8 החיוב, אך הוא ימשיך להיות מחויב עד תום אותה תקופה, ובמקביל יוכל לצרוך את השירותים
9 כל אותה תקופה. כלומר שנפקותו היחידה של הביטול היא מתקופת החיוב הבאה.
- 10 במלים אחרות, גוגל מאפשרת ביטול בתוך תקופת החיוב, אך אין לביטול נפקות מעשית משום
11 שהיא מחייבת את הצרכן במלא התשלום עבור תקופת החיוב הנוספת. והמקרה של המבקש
12 יוכיח : הביטול נערך כנראה סמוך להודעת גוגל בדבר החיוב, ביומה הראשון של תקופת החיוב
13 החדשה, ועדיין חויב בתשלום עבור כל תקופת החיוב : שנה.
- 14
- 15 סעיפים 13 ו-13ד בחוק הגנת הצרכן נדונו בת"צ (מחוזי מרכז) 14796-01-14 **סטמטי נ' סטודיו**
16 **סי בע"מ** (10.7.2017). המבקשות חזרו בהן מערעור שהגישו לבית המשפט העליון. בפסק הדין
17 נבחנה השאלה האם סעיפים אלו מקנים זכות ביטול מהותית בכל עת או שמדובר בסעיפים
18 פרוצדורליים שעניינם אופן משלוח הודעות ביטול ופירוט תשלומים במקרה שנקבעה בהסכם
19 זכות ביטול (שם, בפסקה 37). מסיבות שקשורות באופן חקיקת התיקונים לחוק וההסברים
20 השונים שניתנו להם, נקבע כי סעיפים 13 ו- 13ד בחוק אינם מקנים זכות ביטול אלא
21 מאפשרים לעוסק לקבוע זכות כזו בחוזה ולצידה לקבוע מראש את עלות הביטול המוקדם (שם,
22 בסעיף 49). השאלה שנדונה בפסק הדין בעניין **סטודיו סי** אינה זהה לענייננו, משום שאין
23 מחלוקת כי לפחות מן הבחינה הפורמאלית, ההסכם בין הצדדים מקנה לצרכן זכות לבטל את
24 ההסכם בכל עת.
- 25 משום כך, לכאורה הקביעה שלפיה ביטול בתוך התקופה יחויב במלוא התשלום עבור תקופת
26 החיוב מפרה את סעיף 13ד(ג) בחוק הגנת הצרכן. אבהיר.
- 27
- 28 28. אכן ניתנה בהסכם זכות לביטול, אך נקבע כי כאשר הלקוח ישתמש בה, הוא לא יוכל לקבל
29 בחזרה את הסכום ששלם למשך תקופת החוזה, או חלק ממנה. קבלת עמדה זו תאיין את
30 מילותיו המפורשות של סעיף 13ד (ג) אשר קובע כי העסקה תבוטל 3 ימים מיום מסירת הודעת
31 הביטול, ואין לחייב את הצרכן בתשלום בעד שרות שניתן לאחר מועד הביטול (להבדיל מדמי
32 ביטול, ככל שנקבעו בהסכם).
- 33
- 34 29. ההגיון בדרישה להפסיק את מתן השירות לאחר שהלקוח מבקש זאת, ולחייבו רק באופן יחסי
35 הובהר היטב ע"י כב' השופט יי קינר בהחלטה לאשר תובענה ייצוגית בת"צ (מחוזי מרכז)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

1 28449-12-14 בת-אל יעבץ נ' סלקום ישראל בע"מ (04.04.2018). פסק הדין שניתן בתובענה
2 עומד עתה בערעור. גם שם, ובדומה לענייננו, הקנה ההסכם זכות לבטלו בכל עת, אך סלקום
3 גבתה עבור מחזור חיוב מלא למרות שהמנוי התנתק מן השירות לפני תום מחזור החיוב. כך
4 קבע בית המשפט:

5 "53. סעיף 13ד(ג) מחייב את העוסק להפסיק במועד הביטול את מתן
6 השירות ואוסר עליו לחייב את הצרכן בתשלום עבור שירותים שניתנו לאחר
7 מועד הביטול. תכליתו הברורה של הסעיף היא למנוע מצב בו העוסק מוסיף,
8 במסגרת העסקה המתמשכת, ליתן את השירותים ולחייב את הצרכן בגינם,
9 חרף הודעת הביטול. הדבר עולה גם מדברי ההסבר להצעת חוק הגנת הצרכן
10 (תיקון מס' 26) (ביטול עסקה מתמשכת), התשס"ח-2008, ה"ח 210:
11 "צרכנים המתקשרים בעסקאות להספקת טובין או למתן שירותים באופן
12 מתמשך נתקלים לעתים בקשיים בבואם לבטל עסקאות אלה, ועל כן מחויבים
13 בתשלומים מכוחן, אף שאינם מעוניינים עוד בקבלת הטובין או השירותים
14 לפי העסקאות האמורות. עסקה מתמשכת, מעצם טבעה, מגבילה את חופש
15 ההתקשרות של הצרכן שעקב שינוי נסיבות או אי שביעות רצונו מהשירות
16 שניתן לו, מעוניין לבטל את העסקה. על כן, האינטרס של הצרכן הוא כי מנגנון
17 סיום ההתקשרות יהיה מהיר ופשוט ככל הניתן מבחינת הפעולות הנדרשות
18 ממנו ומבחינת העלות הכלכלית הכרוכה בכך..." עוד צוין שם כי: "כדי להקל
19 על צרכנים המעוניינים לבטל עסקאות מתמשכות ולהגן על זכותם לעשות כן,
20 מוצע כי עוסק יחויב להפסיק את הספקת הטובין או את מתן השירותים, לפי
21 העניין, וכן את גביית התשלומים מהצרכן בשל כך, החל במועד שהצרכן יציין
22 בהודעה שימסור לעוסק".

23
24 30. המשיבה מנסה לאבחן את ענייננו מענין יעבץ בכך שזכות הביטול ההסכמית שם שונה באופן
25 מהותי מזו שלפנינו, לא היתה מוגבלת לסוף החיוב החדשי, ונכנסה לתוקף מיד, ללא תשלום
26 דמי ביטול, שנאסר על חברות התקשורת לגבות על פי סעיף 51א(ב) בחוק התקשורת (בזק
27 ושידורים), תשמ"ב-1982. הדברים אינם עומדים בניגוד לדברים שצוטטו, אף לפי דברי השופט
28 קינר (פסקה 48).

29 לענייננו אין רלוונטיות גם לאבחנה הנוספת של המשיבה, שלפיה בענין יעבץ נגבה התשלום
30 החודשי בסיומו, לעומת הגביה מראש כבענייננו. האבחנה היא רק לשאלה כיצד יוחזר התשלום.
31 אין לראות בחובה לשלם עד סוף תקופת החיוב מעין "דמי ביטול". עם חובת התשלום לכל
32 תקופת החיוב נאמר גם שניתן להמשיך לצרוך את השירות. כלומר שאין ביטול אלא בתום
33 תקופת החיוב. זאת לכאורה בניגוד להוראת חוק הגנת הצרכן אשר קובע שמתן השירות יפסק
34 לאחר מתן הודעת הביטול.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

1
2 31. משמעותם האמיתית של תנאי הביטול שגוגל קבעה היא שלילת אפשרות הביטול בפועל. לנוכח
3 ההוראה המפורשת שמאפשרת ביטול, יש להחיל את הוראות סעיף 13ד(ג) בדבר מתן הודעת
4 ביטול שתיכנס לתקפה תוך 3 ימים מיום מסירתה לעוסק, הן במובן של צריכת השירות הן
5 במובן של התשלום עבורו. **כלומר שלכאורה בתנאי השימוש שלה גוגל הפרה גם את הוראת**
6 **סעיף 13ד(ג) בחוק הגנת הצרכן.**

7
8 32. רוב הנספחים לתשובת גוגל לבקשת האישור המתוקנת הם מסמכים של גופים אחרים, כנראה
9 ציבוריים, שלטענתה יש בהם תניות דומות. לא ראיתי לבחון כל אלו במסגרת בקשת האישור
10 שלפניי. שני הצדדים לא התייחסו אליהם לגופם, וממילא לכאורה קשה לקבל כי הטענה ש"כך
11 עושות כולן" יכולה להתגבר על הפרת דין (להבדיל מנושאים אחרים כגון הוכחת נזק שעלתה
12 במקום אחר).

13
14 33. יש לדחות טענה אחרת של המשיבה שמבוססת על עש"א (שלום ראש"צ) 13277-09-18 **סלקום**
15 **ישראל בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן** פסקה 21 (29.07.2019), שבו
16 בוטלה החלטת הרשות להטיל עצומים על סלקום לאחר ההחלטה בענין **יעבץ**. הטיעון שלפני
17 הותר לחייב במחזור החיוב המלא גם לאחר ביטול עסקה נדחה במפורש גם ע"י כב' השופט ר'
18 ארניה שם.

19
20 34. לסיכום, **קיימת אפשרות סבירה שהשאלות שהוצבו בבקשת האישור תוכרענה בתובענה**
21 **לטובת הקבוצה :**

22 גוגל נהגה ערפול בניסוח תנאי השימוש שלה. אין לדעת אם עשתה כן במכוון אם לאו, וגם אין
23 צורך לברר זאת. מכל מקום, הערפול הביא לכך שלא ניתן היה להתחשב בתניית ברירת הדין
24 שהתיימרה לקבוע. ניסיון לקבוע תניית ברירת דין אחרת בהסכם משנה של אחד היישומים לא
25 יכול היה להתקבל, לנוכח כפיפותו לתניית השיפוט בתנאים הכלליים.
26 ערפול דומה, או לכל הפחות חוסר התאמה בין סעיפים שונים בתנאי השימוש, הביא לדחיית
27 עמדת גוגל בקשר לסווג העסקה, והתקבלה עמדת המבקש שלפיה מדובר בעסקה לתקופה
28 קצובה.

29 בנוסף לכך, אין לתת יד לניסוח תנאי השירות של גוגל בדבר ביטול עסקה, שכן הם מאיינים
30 את כוונת חוק הגנת הצרכן.

31
32 **תנאים לאישור תובענה ייצוגית**

33 35. גוגל טענה כי אין עילת תביעה משותפת, שכן התנהלותם של הלקוחות מלמדת על המשך
34 התשלום עבור האפליקציות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

לפי ניסוח בקשת האישור, בקשר לעילה השניה מדובר רק באותם לקוחות שרצו לבטל את ההתקשרות. לנוכח מילות ההתקשרות, יש להניח שקיימת קבוצה כזו. האבחנה בין מי שפנו בפועל לבין מי שמילות ההסכם מנעו מהם לממש את רצונם תידון בודאי בעת הדיון בתביעה עצמה, בעיון בשאלת הנזק שנגרם.

36. גוגל טענה כי Goggle Play היא רק פלטפורמה מקוונת שעליה מתבצעות העסקאות הספציפיות. מפתח היישום הוא מי שמספק את שירותי היישום. אמנם גוגל נטלה על עצמה את האסדרה שתעזור בבצוע העסקאות, אך לא נטלה על עצמה את החובות החלים על המפתחים.

אין לקבל עמדה זו, ודאי לא ללמוד מן הדוגמא השונה בתכלית שהציבה גוגל, לגבי שוק אוכל. גם אם המוצר שנרכש הוא של מפתח היישום, התשלום הוא לגוגל, ההסכם הוא עם גוגל, וגוגל עצמה חייבה את המתקשרים להסכים לתנאיה במהלך הרכישה, לרבות מדיניות החזר הכספי של Google Play. ועל כולם: אין טענה עובדתית שלפיה כאשר המבקש פנה אל גוגל בבקשה לבטל את ההסכם, הוא הופנה אל המפתח הישראלי. להיפך, בפנייתו לאפליקציית רימון, נענה המבקש כי "העסקה שבצעת, רכישת רשיון לאפליקציית רימון סלולר הינה מול חנות האפליקציות גוגל פליי. ולא דרך אינטרנט רימון. אי לכך באפשרותך לקבל החזר כספי דרך גוגל פליי" (נספח ז לבקשת האישור).

יתרה מזו, בהסכם Google Play נקבע: "Google Play הוא שירות שמספקת Google LLC". הדברים מדברים בעד עצמם ואין לקבל את נסיונה של גוגל להרחיק את עצמה מן הזירה.

37. גוגל טענה כי המבקש התקשר בעסקה שהוצעה ע"י מפתח ישראלי מסוים לתקופת חיוב שנתית, ואינו יכול לייצג את מי שאינו עונה על הגדרות אלו, או לפחות את מי שהתקשר בעסקה. לטענתה, זיהוי המפתחים למשל עשוי להשפיע על הטענות האפשריות בענין הדין החל. זאת ועוד, אין ראיה בדבר מחזורי חיוב אחרים מזה של שנה תמימה. ואשר למפתחים אחרים: יתכן שבקשה להחזר היתה נענית בחיוב, ואז נשמט הבסיס העובדתית מתחת לתובענה.

אכן, ואולם מדובר במי שהתקשר בישראל עם גוגל. ככל שאותם תנאי עסקה חלים על מתקשרים ישראלים אחרים – יש לכלול אותם בקבוצת התובעים. ואשר לטענה שהבקשה תחול רק לגבי יישומים של מפתחים ישראלים: אין בסיס עובדתי לטענה זו של גוגל. לא נטען ולא הוכח כי לגוגל תנאי שמוש שונים בקשר לאפליקציות של מפתחים ישראלים בשונה לכאלו שפותחו ע"י אחרים.

על כן רשאי המבקש לייצג את כל המתקשרים הישראלים שתנאי ההתקשרות שלהם דומים, ללא אבחנה שמבוססת על פרטי היישום הספציפי.

38. לנוכח האמור אני סבורה שהתובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 40212-05-17 מלאכי נ' Google Inc

39. לנוכח התנהלות המבקש ובא כוחו, אין סיבה לחשוש שמא עניינם של חברי הקבוצה לא ייוצג או ינוהל בדרך הולמת ובתום לב.

סיכום

40. לאור כל האמור לעיל אני מאשרת את התביעה הייצוגית:

הגדרת הקבוצה, כמבוקש בבקשת האישור, היא: "לקוחות המשיבה, אשר רכשו באמצעות חנות האפליקציות של המשיבה, והיא חודשה חידוש אוטומטי, וכן כל לקוחות המשיבה, אשר נמנעה מהם האפשרות לבטל את ההתקשרות טרם סיום תקופת ההתחייבות".

התובע המייצג הוא: מרדכי מלאכי. בא כוחו הוא: עו"ד אסף שילה.

עילות התביעה הן: הפרת חוק הגנת הצרכן; ועשיית עושר ולא במשפט.

הסעדים שנתבקשו: פיצוי/השבה (בתוספת הפרשי הצמדה וריבית חוקית); צו שיורה למשיבה לתקן את הסכמי ההתקשרות שלה עם הלקוחות הישראלים, כדי שיתאימו לכל הוראות חוק הגנת הצרכן, לרבות צו אשר יורה למשיבה לכלול בהסכמי ההתקשרות את כל הפרטים הקבועים בסעיפים 13(ג)(ב) ו-13(ג) לחוק הגנת הצרכן.

41. הנתבעת תגיש כתב הגנה תוך 60 יום.

42. נקבע לקדם משפט ליום 15.9.2022 בשעה 10:00.

43. המזכירות תואיל לשלוח את ההחלטה למנהל בתי המשפט, לשם רישומה בפנקס התובענות הייצוגיות; וכן ליועץ המשפטי לממשלה, בהתאם לסעיף 20 בחוק החוזים האחדים, תשמ"ג-1982.

ניתנה היום, ה' אייר תשפ"ב, 06 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

אסתר שטמר, שופטת

29

30

31